

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
30. september 2003

Sag T-296/01

Antonio Tatti
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – bedømmelsesrapport – forsinket udarbejdelse –
bedømmelsesprocedurernes forskriftsmæssighed – annullationsøgsmål –
erstatningsøgsmål«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 1093

Angående: Påstand dels om annullation af den afgørelse, hvorved sagsøgerens endelige bedømmelsesrapport for perioden 1. juli 1995 – 30. juni 1997 blev vedtaget, dels om erstatning.

Udfald: Afgørelsen, hvorved sagsøgerens endelige bedømmelsesrapport for perioden 1. juli 1995 – 30. juni 1997 blev vedtaget, annulleres. Kommissionen betaler sagsøgeren 1 500 EUR i godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, han har lidt. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

*1. Tjenestemænd – bedømmelse – en institutions interne direktiv om bedømmelsesproceduren – retsvirkninger
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43 og 110)*

*2. Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – udarbejdelse – regel, der er vedtaget inden for den berørte tjenestegren, hvorved der er fastsat et loft for pointtildelingen og et gennemsnit – indgreb i bedømmerens bedømmelsesfrihed
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)*

*3. Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – udarbejdelse – forsinkelse – ikke tilladt – tjenstlig fejl, der medfører ikke-økonomisk skade – betingelse – tjenestemanden ikke ansvarlig for forsinkelsen
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)*

1. En afgørelse fra en fællesskabsinstitution, der meddeles hele personalet, og som har til formål at sikre de berørte tjenestemænd ens behandling med hensyn til bedømmelsen, udgør, selv om den ikke kan anses for at være en almindelig gennemførelsesbestemmelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i vedtægten artikel 110, en intern regel, der må betragtes som en vejledende retningslinje, som administrationen har pålagt sig selv, og som den ikke må tilsidesætte uden begrundelse, idet ligebehandlingsprincippet ellers ville blive krænket.

(jf. præmis 43)

Henvi sning til: Domstolen, 1. december 1983, sag 190/82, Blomefield mod Kommissionen, Sml. s. 3981, præmis 20; Retten, 24. januar 1991, sag T-63/89, Latham mod Kommissionen, Sml. II, s. 19, præmis 25.

2. En regel, der er vedtaget inden for en tjenestegren, og som bedømmeren anser for bindende, og som, idet den fraviger den gældende bedømmelsesvejledning, fastsætter et bestemt loft for pointtildelingen samt et gennemsnit, gør indgreb i dennes bedømmelsesfrihed i forbindelse med bedømmelsen af en tjenstemands indsats.

(jf. præmis 49)

3. Administrationen skal påse, at bedømmelsesrapporterne affattes regelmæssigt på de datoer, der er fastsat i vedtægten, og at de udarbejdes regelmæssigt dels ud fra hensynet til god sagsbehandling, dels for at varetage tjenstemændenes interesser. En forsinkelse med udarbejdelse af bedømmelsesrapporter kan i sig selv skade tjenstemanden, alene fordi forløbet af hans karriere kan påvirkes af, at der ikke er udfærdiget en rapport på et tidspunkt, hvor der skal træffes beslutninger vedrørende ham. Thi en tjenstemand, der kun er i besiddelse af en ikke forskriftsmæssig og ufuldkommen personlig aktmappe, påføres af denne årsag en ikke-økonomisk skade, der følger af den tilstand af usikkerhed og ængstelse, som han befinder sig i med hensyn til sin fremtidige karriere. I mangel af særlige omstændigheder, der kan berettige den konstaterede forsinkelse, begår administrationen en tjenstlig fejl, der medfører, at den ifalder erstatningsansvar.

Derimod kan en tjenstemand ikke klage over den forsinkelse, der er opstået med udarbejdelsen af hans bedømmelsesrapport, når han selv – i det mindste delvist – er skyld i denne forsinkelse, eller når han i betydeligt omfang har medvirket hertil. Den blotte omstændighed, at tjenstemanden i forbindelse med bedømmelsesproceduren i overensstemmelse med de gældende relevante bestemmelser har gjort brug af muligheden for at rette henvendelse til forskellige instanser, der har beføjelse til at intervenere i den nævnte procedure, har ikke til følge, at tjenstemanden i betydeligt omfang er ansvarlig for forsinkelsen.

(jf. præmis 58-65)

Henvisning til: Domstolen, 18. december 1980, forenede sager 156/79 og 51/80, Gratreau mod Kommissionen, Sml. s. 3943, præmis 15; Domstolen, 6. februar 1986, forenede sager 173/82, 157/83 og 186/84, Castille mod Kommissionen, Sml. s. 497, præmis 36; Retten, 8. november 1990, sag T-73/89, Barbi mod Kommissionen, Sml. II, s. 619,

præmis 41; Retten, 16. december 1993, sag T-20/89, Moritz mod Kommissionen, Sml. II, s. 1423, præmis 50; Retten, 28. maj 1997, sag T-59/96, Burban mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 109, og II, s. 331, præmis 44 og 50; Retten, 12. juni 2002, sag T-187/01, Mellone mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 81, og II, s. 389, præmis 77-79.